

„Pu otsas en meil surm varji lä! —
Võib olla, et nende jokidega same ommeti
ni paljo päinvi veel Ma peäl ellatud, et
wöime omma kurje kombeid parremine
kahheteda, ja sure Jummalä käest andeks
passuda!“ — Teised kaks ütlesid nisammotü.

Maggasid veel se õ, juba hommikul
Arst töi ühhele sokkoladi, teisele Kohwe,
kolmandale tewet; ja nenda keik päävad
ikka seddasamna üht joki, ei leiba eggia
lihha, ei kalla eggia leent, ei mingisuggust
muud senna töriwa, et meestel kül häddä lä.

Sokkoladi wötja ellas 8 kuud, ja
furri selle kätte.

Kohwe joja ellas 2 aastat, ja piddi
hinge heitma.

Tewe pruksja ellas 3 aastat, ja läks
ka omma teed.

Agga finna, luggija, tännal Jumma-
lat, et sulle polle tarvisid sokkoladi war-

rude aial, eggakohwe hommiko warra, ei
ka te wet öhito hilja, waid wöttad wet kae-
wüst, ehk tari astja seeßt, ehk öllut tobiga,
ja olled selle lä terve, joudus ja ommas
raimus; agga öppi nüüd selle kolme war-
ga luggemisse tütki jures, kui sa mitte
enne jubba ei teädnud, et pühha firri ei
ütle üksi, et: „Jodifud ei pea Jummalä
riki pärrima!“ waid et ta ütleb seälsammas
kohhas ka, et: „Wargad ei pea Jummalä
riki pärrima!“ — (1. Kor. 6, 10.)
